

Propunere legislativă

Legea privind regimul juridic al imobilelor preluate în mod abuziv după 6 martie 1945 de la cultele religioase

EXPUNERE DE MOTIVE

După 6 martie 1945 statul comunist, în încercarea lui de a limita influența cultelor religioase, a preluat în mod abuziv mai multe imobile necesare activității acestora cum ar fi: sedii, clădiri cu destinație de locuință, biblioteci, chiar și lăcașuri de cult.

Înainte de 6 martie 1945 cultele religioase au avut și o vastă activitate social-culturală bazată pe o infrastructură, pe de o parte necesară activității propriu zise, pe de altă parte susținerii financiare a acesteia.

După 6 martie 1945 dictatura comunistă a transformat toate aceste activități în monopol de stat, cultelor luându-se nu numai dreptul de a mai exercita activități social-culturale ci și imobilele care aveau această destinație.

În urma transformărilor intervenite după 22 decembrie 1989, activitățile social-culturale au încetat să mai fie monopol de stat. Teoretic orice persoană, deci și orice cult, poate avea o astfel de activitate, numai că, până în prezent, imobilele necesare acesteia nu au fost restituite, deși autoritățile sau angajat de mai multe ori atât pe plan intern cât și cel internațional să rezolve această problemă.

Aliniatul (2) al articolului 8 din Legea nr. 10 din 8 februarie 2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989 prevede că “regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase sau comunităților minorităților naționale, preluate de stat sau de alte persoane juridice, va fi reglementat prin acte normative speciale”, respectiv că “până la adoptarea acestor reglementări este interzisă înstrăinarea imobilelor în cauză sau schimbarea destinației acestora”, instituind astfel o obligație legală de a adopta acte normative prin care să se soluționeze problema. Inexistența unei astfel de legi clare îngreunează totodată aplicarea altora cum ar fi de exemplu Legea învățământului, Legea privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, Ordonanța de urgență nr. 206 din 2000 etc.

Având în vedere toate acestea, precum și faptul că au trecut mai mult de 6 luni de la aprobarea legii nr. 10 din 2001 care instaura obligația legală de rezolvare a acestei probleme, și că Guvernul nu a înaintat încă un proiect de lege cu această tematică, depunem prezenta propunere legislativă.

Ideea de bază a propunerii este restituirea în natură a imobilelor existente, fără obligarea imediată a utilizatorului de le părăsi, respectiv luarea unor măsuri reparatorii prin echivalent (imobil sau bănesc), în cazul imobilelor care nu mai există.

Inițiatori: senatorul UDMR Valentin Zoltán Puskás
deputatul UDMR Árpád Márton

